Weider-kenſak-lapſikult
Wanapagan otſuſt nõudma,
Et ſaaks asja põhjal' jõudma,
Küſis: „Ütle, wenike,
Mis nut seltſi kannike
Sinu käes?“ — „Uut piipu ostſin,
Millega nüüd ſuitſutaſin.“ —
„Kena riiſt! Laſ' pahwatan
Kord ka.“ — Peagi käis pauk —
Selliti põrkas waene rauk,
Kriidiwalgeks kahwatand,
Peagu surnuks ehmatand.
Haawlid ninas, aewastas:
„Noh, see waſt kange tubakas!“ —
„Kuule, kulla Wana-Juak,
Ei see 'p ole karjajaak“ —
Naeris Pitkhans — „see on wjernõi
Sjaamõi krjepki nomer pjerwõi!“

II.

Kuue nupud kulunud,
Mõnigi ka kadunud —
Pitka-Hanſul' tüli tegi
See, ta palju waewa nägi:
Kuſt nüüd uusi nööpa saada?
T'al see wõttis pead murda;
Jooksis mere rannale,

Andis walu kannale,
Jõudis Paljaſaare kalda,
Küll ei leidnud ta siin kulda,
See eeſt tina tompa küllalt;
Tasſis koju, hakkas warmalt
Teisel päewal ammetisse —
Sula tina walemisse
Laskis jooksta. Korraga,
Ilma et wõis arwata,
Ta ees Wanapagan ähib,
Ta tõõd ükſiſilmi wahib.
„Mis ſa teed seal? Mis ſu nimi?“
— Nime kelm weel teadnudgi —
Pitkhans: „Isi on mu nimi,
Isi ja muud midagi.
Praegu teen ma eneſele
Paari nue silma jälle,
Wanad mul liig tõnſiks läinud!“
„Tõeſt? Ka mul liig ülekäinud
Ulumisel, kui liig head
Maa peal sünnib; ju ſa tead
See on mul üks hirmus walu!
Silmad rikkis, nüüd siis palun —
Ole meheks, aita mind
Uusi silmi pähä saada,
Külap ma siis tänan sind,
Igal pool sind aawitada